

[Niels Helveg Petersen]

get både uklart skrevet og uklart tænkt. Og når man så oven i købet føjer til, at også andre, helt uspecificerede kan komme på tale, så vil jeg gerne spørge, hvem det kunne være.

Når det drejer sig om kirkelige retninger og organisationer, hvem skal det da omfatte? Det skal formentlig omfatte folkekirken. Jeg går ud fra, det også skal omfatte den katolske kirke og muhamedanere, og at også det jødiske trossamfund i Danmark skal have adgang til at lave udsendelser. Jeg tror ikke, grundlæggende, at den model, der her ligger, på nogen måde vil fremme alsidigheden, men derimod propaganda og talentløshed.

Det er efter min mening sådan, at der er en indbygget og uovervindelig modsætning imellem god journalistik, også god fjernsyns- og radiojournalistik, og så de etablerede interesser i samfundet. Hvis man ophæver denne modsigelse, som man forsøger at gøre det her i forslaget, ved at overlade stoffet til de pågældende interesser selv, så har man også ophævet talentfuld journalistik.

Vi er i det radikale venstre ikke tilhængere af den radioordning, vi har. Vi har fremsat vort forslag, som snart sagt alle partier efterhånden har fremsat deres. Vi mener, man skal bryde monoopolet i Danmarks Radio. Vi skal gøre det inden for monoopolet ved at opbygge to selvstændige selskaber inden for Danmarks Radio, men vel at mærke således, at den uafhængige journalistik, friheden til at behandle stoffet kritisk og uafhængigt, ikke anfægtes.

Jens Møller (KrF):

Baggrunden for kristeligt folkepartis forslag er en realistisk vurdering af alsidigheden i Danmarks Radio og en realistisk vurdering af mulighederne for at skaffe en egentlig og virkelig alsidighed fremover.

Radorådet er den parlamentariske kontrol med Danmarks Radio, kan man sige, men som alle vel efterhånden ved, er det meget begrænset, hvilke muligheder radorådet har. Radorådet kan komme med efterkritik, dvs. at efter at udsendelserne er gået i luften og er modtaget ude omkring, så kan man kritisere dem, men man kan ikke på forhånd sige: sådan og sådan skal det være, den udsendelse ønsker vi, den udsendelse ønsker vi ikke.

Det er nok også godt, det ikke er sådan, for det ville jo fjerne friheden.

Men vi må trods alt sige, at det er heller ikke godt, som det er nu. Det er baggrunden for, at vi ikke tror, at det forslag, som andre partier er fremkommet med om licensafstemning, vil få nogen større betydning. Det er nemlig ikke det afgørende, om vi har det ene eller det andet flertal i radorådet, fordi radorådet de facto næsten ikke har noget at skulle have sagt.

Hvem er det så, der bestemmer? må man nok spørge. Her kan man selvfølgelig sige, at når det er alle, der bestemmer, så er det ingen, der bestemmer. Sådan vil det nok være i den slags store foretagender. Det er visse retninger, visse modetanker, visse ideer, der ligesom bølger frem og tilbage igennem sådan en stor virksomhed og derved er med til at bestemme, hvad der er in, hvad der er moderne, hvilke retninger man skal køre, hvordan det er med tolerance, hvem man skal være tolerant over for, og hvem man ikke behøver at være tolerant over for i den givne situation.

Der bliver sagt, at det er en nedvurdering af medarbejderne. Nej, det er det ikke. Det er bare realistisk at gøre sig klart, at medarbejderne også er mennesker og ikke engle, som nogle lader til at tro de er. De er mennesker ligesom alle os andre, og når de skal udvælge deltagere i en diskussion f. eks., ja, så må de jo vælge dem ud blandt dem, de kender, og de kredse, de kommer i. Vi ser, hvordan visse diskussionsdeltagere, næsten professionelle diskussionsdeltagere, går igen og igen og igen, og vi ser også, hvordan det meget ofte er sådan, man kan mærke det på hele stemningen, at det netop er de folk, der har stort set samme mening som de ledende, som journalisterne, der er flest af. Man vælger måske en enkelt med et modstående synspunkt, som meget ofte ikke får et ben til jorden.

Der er ikke tale om nogen anklage mod medarbejderne, sådan er det bare, det kan vi konstatere. Vi må erkende, at det er menneskeligt; sådan er det vel, fordi man arbejder ud fra det ståsted, man har, og de mennesker, man nu engang kender.

Jeg skal ikke imødegå de forskellige indvendinger, der er kommet heroppe, det vil forslagsstillernes ordfører gøre om lidt, men der er lige en enkelt ting, jeg må nævne. Der